

పనిలేని బార్బర్

“పొద్దుబోక పొద్దు పుచ్చుకోవాలని, సిస్టరిన్లాను మచ్చిక చేసి నెత్తినెక్కించుకోకండి ముందే చెప్తున్నా. తరవాత నన్ననద్దు. దాని ప్రస్తావన నా వద్ద తేవద్దు. “అయ్యో యిలా చేసింది. నాకేం తెలుసు!” అని విస్తుబోతే చూడను. వినిపించుకోను. శలవు మీదున్నట్టున్నారు. యెన్నాళ్లో మరి? శలవు వాడుకోవాలనుకుంటే మరో వ్యాపకం పెట్టుకోండి. గెస్టుగా క్లబ్ కి వెళ్లచ్చు. కోచింగ్ సెంటర్స్ న్నాయి. టెంపరరీ కోచ్ గా పనిచేయచ్చు. మీకు పామిస్ట్రీ వచ్చు. ఇష్టం గూడాను చేతులు చూసి భవిష్యత్తు చెప్పటం. అది మంచి వినోదం” అని హితబోధ చేసింది సుశీ.

నవ్వుతూ చూశాడు వినోద్. సలహా వినటంగానీ, తీసుకోటంగానీ వారి వంశంలోగానీ, రక్తంలోగానీ లేదు. పుంఖానుపుంఖంగా సలహాలు దశదిశలా పుచితంగా పారేయటమే యిష్టం. ముందు జాగ్రత్త వల్ల లాభమేమిటీ? యేదెట్లా జరగాలో అదెట్లా జరుగుతుంది అని ఆలోచిస్తాడు వినోద్. అతనికి బదిలీ ప్రమోషన్ కలిసి ఒక్కసారే వచ్చాయి. యెగిరి గంతేశాడు వినోద్. చంకలు గుద్దుకుంటూ ఛార్జి తీసుకుందామని పోతే, ఛార్జి పుచ్చుకునే చోట క్రెసిస్ వచ్చింది. రిలీజ్ అయి ఛార్జి యిచ్చి వచ్చేశాడు వినోద్. వినోద్ కి ఛార్జి అప్పగించాల్సిన వుద్యోగి సర్కారూ పంతాలకూ పోయారు. పట్టు విడవరు. ఆఫీసర్ని వలంటరీ రిటైర్మెంటు తీసుకోమంటారు సర్కారు. ఐచ్చికంగా, అనారోగ్య కారణం వల్ల గడ్డి దిగుతున్నాను అని చెప్తూ దిగి పొమ్మంటారు. ఆఫీసరు వీకలవరకూ అవినీతి, అధికార దుర్వినియోగం, చిన్న సైజు హత్యానేరంలోనూ వున్నా తన కుందేలును చూపుతూ దానికి మూడే కాళ్లు అంటున్నాడు. చెప్పినమాట వినకపోతే పింఛనీ హూష్ కాకి అవుతుందన్నారు సర్కారు. యెడాప్టెడ్ డాటరు క్రెసిస్ లోకి పోయి, దారీ తెన్నూ గానక సూయిసైడ్ ద్వారా పైకి పారిపోయింది. ఇన్సూరెన్సు వారది హత్య అని గాడ్ ఫాదరే నేర్పుగా పని పూర్తి చేశాడు. భీమా రాదు. అది యాక్సిడెంట్ గాదు అంటున్నారు.

“ఇటువంటి చోటికి వేశారేం నన్నా? ఇదిప్పుడు పరిష్కారమయేట్టు లేదే. శలవు గుంజాతా. గెజెటెడ్ అయినానని వుబ్బిపోతే మాళ్లా అసిస్టెంటూ, డెప్యూటీ అనిపించుకోవాలా?” అని తీర్మానించుకుని శలవుకోరాడు. “శలవు లేదు. వాడేసుకున్నావు. తండ్రికి సీరియస్సనీ, అవసానదశలో దగ్గరుండి, తులసి తీర్థం ఆయన గొంతులో పోసి, చెవులల్లో నారాయణ నారాయణ అనాలనీ, అది డ్యూటీ అనీ యెందువల్లనంటే తండ్రి నీ మీద ఇన్ వెస్టు చేశాడనీ గడుసుగా శలవు వాడుకున్నావు. నీ తండ్రి డెత్ బెడ్ మీద లేడు” అంటే రాజీనామా దాఖల్ చేసి బెదిరించావు. దాన్ని విత్ డ్రా చేయించేప్పటికి తాతలు దిగొచ్చారు. అసెంబ్లీలో దుమారం లేస్తుంది. నీకేం తెలుసు? గడిచిన కాలంలో ఒక జనరల్ రాజీనామా యిచ్చేప్పటికి పెద్ద రాద్ధాంతమైంది” అని సాధించి జీతనష్టం మీదిస్తాము తీసుకో అని యిచ్చారు సర్కారు. వినోద్ తీసుకున్నాడు.

డ్యూటీ డ్యూటీ అంటూ మునిగితేలే వినోద్ కి కాలక్షేపం జరగలేదు. లక్ష్మీగా సిస్టరిన్లా వచ్చింది. పిల్లలు నాకే అలవాటు చూసి పోదామని వచ్చాను అంటే నిజమేననుకున్నాడు. ప్టడీ చేస్తే షిజోఫ్రీనియా అటాక్ అయిందేమో అనుకోవాల్సి వచ్చింది వినోద్ కి. పని ముట్టుకోదు. ఫ్రెండ్లీగా వుంటుంది. శరీరారోగ్యం బాగున్నది. మంచి తిండి పుష్టి పున్నట్టు చిరుతిండి మేస్తుంది. అందుబాటులో చిరుతిండి లేకపోతే వెండిపళ్లెంలో పొడన్నం పెట్టుకుని, ఒర్రగా పళ్లగోంగూర పచ్చడేసుకుని, ఆవకాయ ముక్క పిండి వూటా నూనె వేసుకుని నూకల నెయ్యిపోసుకుని, నీరుల్లి ముక్కలు, పెద్ద ముద్దలతో కలిపి తినేస్తుంది. టైమెంత అనే ధ్యాసే లేదు. త్రేన్చి పాట్ట నిమరుకుని చేయి కడుక్కుని లేస్తుంది. మజ్జిగ అక్కర్లేదు. నోటికీ, నాలుక్కి మంచి రుచి వచ్చిందిట. ఆవకాయ ముక్క పీచు చీకి బుగ్గన పెట్టుకుంటుంది. పనిపిల్లను పిలిచి “అవన్నీ తీసేయ్. పాట్ట భర్తీగా తిన్నా నా కాళ్లు వంగవు” అన్నది. పనిపిల్ల నవ్వి పారిపోతే, పళ్లెం యెత్తి నీళ్లు పారబోసి, కృష్ణుడు చక్రం బంపినట్టు, పళ్లెం విసురుతుంది దొడ్లోకి సిస్టరిన్లా. చూచి ఆనందించేంత చక్కగా డ్రెస్ చేసుకుంటుంది. మంచి రంగు. మంచి

వయసు. బ్యూటీ పార్లర్ కి వెళ్లక్కర్లేదు. కాసేపు నవ్వి నవ్వించి, పిల్లలతో ఆడి బెడ్ మీద వెళ్లికిలా పడుకుని పెద్దగా అరుస్తుంది సిస్టరిల్లా.

“ఛస్తున్నా. అరికాళ్లు మంట. మజ్జిగ తాగలేదు. కనబడలేదు. యెవరన్నా యిచ్చారా తాగమని? పొడన్నం మేకులల్లే వున్నది. అరగలేదు. పొట్ట బిర్ర బిగిసి వుబ్బింది. యెనిమా తీసుకోవాలి”.

పిల్లి గుడ్డిదైతే యెలుక యెకసక్కలాడిందని సామెతలాగా వినోదించాడు వినోద్. యెందుకు సిస్టరిల్లాని వున్నిస్తారో తెలియదు. మంచికి పోతే చెడెదురైందన్నట్లు, హీట్రెడ్ విత్ లవ్ అనే సామెత అట్టే చేశాడు వినోద్. సిస్టరిల్లా బాగానే ఆడిస్తుందని అర్థమైగూడా ఆమె పాటకనుగుణంగా ఆడాడు వినోద్. కొత్తగా రిలీజైన పిచ్చురు “ప్రేమ పక్షులు” అనేదానికి తోడ్కొని వెళ్లి వదిలించింది. పురుషుడు అందునా గెజెటెడ్ ఆఫీసర్. ఇంటర్వల్ లో వరండాలో కొచ్చి బొండాబజ్జీ, పాప్ కారన్ ఆరగించి, మెషీన్ కాఫీ తాగి త్రేన్చి పొట్ట మీద రాచుకున్నది. మళ్లా వచ్చి కూచున్నారు నవ్వుతూ హాలులోనే వ్యాఖ్యానిస్తుంటే రెండువేపులవారూ, ముందు వెనుకలవారూ, విడ్డూరపడి, నోరు మూయించటం చాతకాక హాలు వదిలి వెళ్లారు. పెద్దగా నవ్వింది సిస్టరిల్లా.

చివరకి నడుస్తున్న ఫైటింగ్ సీన్లు తన్మయత్వంతో చూస్తున్నాడు వినోద్. శుభం చూసి అందరూ లేస్తే తానూ లేచి పక్కన చూస్తే సిస్టరిల్లా లేదు. గాభరాపడి జనాన్ని నెట్టుకుంటూ తోసుకుంటూ అందరి మొహాలు పరిశీలిస్తూ వెళ్తే వరండాలోనూ లేదు. మెట్లమీద లేదు సిస్టరిల్లా. వినోద్ ని వినోదంగా చూశారు జనం. “లేడీ లా కోసమేమో వెతుకుతున్నాడు” అని నవ్వుకున్నారు.

2

గుడ్లు పెట్టుకు చూస్తూ చేతులు వెనక కలిపిపెట్టుకుని, పనిలేని బార్బర్ లాగా తిరుగుతున్న వినోద్ ను గమనించింది సుశీ. “నసాళానికంటిందేమో అవమానం” అనుకున్నది. పలకరించలేదు. పనీ. పనీ. చుట్టాలు, స్నేహితులు, పరిచితులు అపరిచితులతో యిల్లు సందడిగా వున్నది. “చేతులో సమయానికి పొదివుంటే

పిల్లితలన్నా షేవ్ చేసేవారు'' అని నవ్వుకున్నది. మిరిమిరి చూశాడు. పక్కచూపులు బరపాడు. నేలచూపులు చూశాడు. నవ్వుటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అనుమానంగా నాలుగువైపులా చూస్తున్నాడు. సుశీ వినోదించింది. ఓ రిలెటివ్ మేనగోడలౌతుంది. బియస్సీ అయిందనిపించింది. పేరు మనోరమ. వాళ్లవాళ్లు సంబంధం చూసి స్థిరపరచారు. ఆచారప్రకారం పెళ్లి చూపులు జరుగుతాయి అనాడు.

పెద్దహాలులో కుర్చీలూ సోఫాలూ అర్ధచంద్రాకారంలో అమర్చారు. వెలగల తివాసీ కింద పరిచారు. పూలూ, లతలూ రంగు దారాలతో క్వీక్ ఎంబ్రాయిడరీ చేసి, చిలకలూ, హంసలూ పుడతలూ, చిన్న నీటి పడియ, పూలచెట్లు పున్నాయి దానిమీద. పెళ్లివారు వచ్చి ఆసీనులయ్యారు. ఒక ఫ్రౌడ తాను అలంకరించుకుని, బాగా అలంకారం చేసిన పెళ్లి కూతుర్నితోడ్కొని వచ్చి కుర్చీలో కూచోబెట్టింది. మరో యిద్దరు స్త్రీలు, స్త్రీలు బ్రేలు తీపి సరుకులు ప్లేట్లల్లో వుంచినవి, పకోడీలున్న ప్లేట్లున్నవి యెదురుగా బల్లమీదుంచి వెళ్లి కూచున్నారు. మరొకామె షావటరున్న వెండిగ్లాసుల బ్రే వుంచింది. ఇంకొకామె నెస్కేఫ్ నింపిన చిన్న కప్పుసాసర్లున్న పళ్లెం బల్లమీదుంచింది. బాగా నగలు, మేకప్ పున్నామె, జార్జెట్ చీరా బ్లాజూ దిద్దుకుంటూ పెళ్లికొడుకుతో అన్నది.

“మా అమ్మాయి వివరాలు తెలిసి వుండాలిపాటికి అల్లుడుగారూ. మ్యూజికల్ యినుస్ట్రుమెంటు వాయిస్తుంది మా అమ్మాయి మనోరమ. లలిత సంగీతం, ఫిల్మ్ సంగీతం, భావగీతాలు పాడుతుంది. వాళ్ల కళాశాల ఆనివర్సరీకి వేసిన నాటికలో పాత్రలు తెచ్చుకున్నది. అంతర్ కళాశాల బాడ్మింటన్ పోటీలో పాల్గొన్నది. మా మనోరమకి అరేంజ్డ్ మారేజ్ మీదే గట్టి నమ్మకం” అంటూ లేచి, “రామ్మా ఫలహారం అందించాలి. కాఫీ చల్లారిపోతుంది” అని లేవదీసింది.

పెళ్లికూతురు తలెత్తి చూడటం మాట అటుంచి, కళ్లెత్తన్నా చూడలేదు. అమ్మాయివేపు వారు వచ్చి సాయపడ్డారు. తెచ్చి తమ మధ్య కూచోబెట్టుకున్నారు. సంతోషంతో అంగీకార సూచకంగా తలలూపి పెళ్లివారు వెళ్లిపోయారు. హాలులో

వున్నవారు తాపీగా తింటున్నారు. కాఫీ సేవిస్తున్నారు. ఒక కుషన్ కుర్చీలో సుఖాసీనుడై, ఒక కాలాడిస్తూ, వినోదిస్తున్న వినోద్ పెళ్లివారు వెళ్లిపోయాక అన్నాడు.

“అదేం సంబంధం? ఆ పెళ్లివారు నాకు తెలిసినవాళ్లే. యెవరో కొత్తవాళ్లనుకున్నా. వాళ్లకి అయిదు లక్షల అప్పులున్నాయి. వాళ్లు నడుపుతున్న సూపర్ బజార్ నష్టం మీద నడుస్తున్నది. కలిసొస్తుంది లెమ్మని, అప్పు చేస్తూ, ప్లాట్లూ కొని అమ్ముతున్నాడు తండ్రి. గ్రూమ్ కి మానియా వున్నది. నాతో మాట మాత్రం చెప్పి వుంటే నేను ముందే చెప్పేవాడిని మరోటి చూసుకోండని”.

వరసకు బావమరిది అయిన శేషు డెప్యూటీ కలెక్టరు, కాఫీ సేవిస్తూ అన్నాడు. “నీ యెరికలో దివ్యమైన సంబంధమున్నదా వినోద్ బావా? కట్నం కానుకలూ లేవని చెప్తూ సెటిల్ చేస్తావా వినోద్ బావా? గుళ్లో పెళ్లిలాటిదిగానీ దండలు మార్పించే పెళ్లిగానీ ఒక్కపూటలో ముగించేస్తాం. సదస్యం, బాకాలూ, తాషామర్పాలూ, ధక్కడోలూ అప్పగింతలూ సత్యనారాయణ వ్రతాలూ వుండవు. పెళ్లి చూపులు ముగించి నవ్వుతూ వెళ్లిన పెళ్లికొడుకు మానియాయే కావచ్చుగానీ బావా, లేత వయసు. ద్వితీయంగాదు. రిజర్వుబాంకులో వుద్యోగం ఖాయమైంది. లేడీ లాలూ లేరు. గళ్ ఫ్రెండ్స్ లు లేరు వాడికి” అంటున్నాడు.

వినోద్ మొహం చింకిచాటంత అయి వికసించింది. నవ్వులు ఒలకబోశాడు. ఒళ్లు కదిలించుకుంటూ అన్నాడు.

“లేకేం శేషాచలం! నా పింతండ్రి చివరి కొడుకు నాకు తమ్ముడౌతాడు. వాడికింకా నచ్చిన సంబంధం కుదరక పెళ్లికాలేదు. చేతులు కాల్చుకుంటున్నాడు. అన్నాయ్! మంచి మాచ్ చూసి సెటిల్ చేయి. ఈ వుడకేసే పని దాని నెత్తిన రుద్దుతా. నాకు వంటరాదు. మా అమ్మకి ఎపిలెప్సీ. ఆవిడొచ్చి సాయంగా వుంటానంటుంది. నాకు భయం. వద్దన్నా. న్యూనత ఫీలౌతుంది. న్యూసెన్సు కిందికి వస్తుంది అమ్మతో వ్యవహారం” అన్నాడు తమ్ముడు. సొక్కు లేకుండా నేలమీద నిలారుగా నిలబడితే ఆరడుగులుంటాడు నా తమ్ముడు. నే చెప్పినట్టు

వింటాడు. సుముహూర్తం కేర్ చేయడు. రెడీమేడ్ దుస్తులు కొని తెచ్చుకుని ధరించినట్లు వైఫ్ని తెచ్చుకోవాలని సరదాపడుతున్నాడు” అంటున్నాడు వినోద్.

“పిల్లి తల షేవ్ చేస్తాడా? అన్నిటిలో తలదూరుస్తాడా? అలాటివాడిని చూడమని మనోరమ నాతో చెప్పింది” అని సరసోక్తులాడుతున్నాడు శేషు.

గాలిదుమారంలా, యిసుకతుపానులా సిస్టరిన్లా వచ్చింది హాలంతా కలియచూసి, వినోద్ మీద దృష్టి నిలిపింది.

“చెప్పకుండా వుడాయించావేం థియేటర్నించి? వినోద్! ఆడకూతుర్ని యేమైపోతాననుకున్నావ్? పోలీస్ స్టేషన్ తెలుసు నాకు. యస్సై మా బావగారే. రిపోర్టిచ్చి వచ్చా. వినోద్ అనే జెంటిల్మాన్ నన్ను వంచిండాడు. అత్యాచారం జరిగింది నా మీద సద్యోగర్భం ధరించాను. వేవిళ్ల జ్వరంతో లేవలేక యింత వుడకేసన్నా పెడతాడేమోనని యెదురుతెన్నులు చూస్తే వినోద్ అనే వంచకుడు నల్లపూసైనాడు. సెలవుమీదే వున్నాడు. నేనే కత్తికి భాషికం కట్టి తీసికెళ్లి సివిల్ మారేజ్ చేసుకున్నాను. వచ్చి యేలుకోవాల్సిందే. బహుభార్యాత్వం నేరం గనక ఎక్స్ వైఫ్ కి డైవోర్సివ్వాలి. వీడు హరాస్ చేస్తున్నాడని ఎక్స్ వైఫ్ అనాలి. దానికి బోయ్ ఫ్రెండ్స్ న్నారని వీడనాలి” అని వ్రాసి యిచ్చి వచ్చాను” అని పూగుతూ వచ్చేస్తుంటే, వినోద్ మొహాన కత్తివాటుకి నెత్తురు చుక్కలేదు. వెలవెలపోతున్నాడు.

“సెలవు ముగియలేదురా బావా! చార్జ్ తీసుకోవూ” అంటూ లేచాడు శేషు.

సిస్టరిన్లా గభిక్కున వచ్చి వినోద్ ఛాతీ మీద షర్టు పట్టుకున్నది. నలుగురు ప్రౌఢలు జాలిజెంది లేచివచ్చి వినోద్ని ఆదుకున్నారు. సిస్టరిన్లా గుప్పెటనించి వదిలించారు.

“ఫలహారం కాఫీ కానియ్యాలి” అంటూ లాక్కెళ్లారు కిచెన్ లోకి. సుశీ ప్లేట్లు యెదురుగా వుంచి కుర్చీ చూపింది. వీరు బైటికొచ్చి, కిచెన్ తలుపుమూసి గొల్లెం పెట్టారు.

వినోద్ తెప్పరిల్లి లేచి వీధి వాకిలి వేపు వెళ్తున్నాడు. ‘సైకో ఎనలీస్టు నా ఫ్రెండ్ వినోద్ బావా. గెట్టుగెదర్కి తెమ్మన్నాడు నిన్ను’ అని హాస్యమాడుతూ వినోద్ పక్కనే నడిచివెళ్లాడు వీధి వాకిలివేపు శేషు.

